

ΣΤΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Η ΛΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ Η ΕΛΠΙΔΑ

Οι εργοδότες εκμεταλλεύονται με κάθε αφορμή τους νόμους για τους οποίους έτριβαν τα χέρια τους εδώ και καιρό. Και οι μεθοδεύσεις αυτές δεν είναι χθεσινές. Όσο κι αν προπαγανδίζουν αυξήσεις στους μισθούς και επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η ίδια η πραγματικότητα τους διαψεύδει. Το ίδιο το κράτος έχει φροντίσει να ψηφίσει μια σειρά νόμων προκειμένου τα αφεντικά να έχουν τα απαραίτητα εργαλεία για να μας απομυζούν όλο και περισσότερο.

Αυτούς τους νόμους χρησιμοποιούν τα αφεντικά και αναγκάζουν τους εργαζόμενους να υπογράφουν συμβάσεις με δυσμενείς όρους ή να βαφτίζουν τις ατομικές συμβάσεις ως συλλογικές. Γι' αυτό και για εμάς ο αγώνας για τη διεκδίκηση και εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας σημαίνει οργανωμένη και συλλογική εργατική πάλη, συναδελφική και ταξική αλληλεγγύη. Σημαίνει έμπρακτη εναντίωση στους «μισθούς-ψίχουλα», τα «ωράρια-λάστιχο», την εντατικοποίηση, την επισφαλή εργασία, την εργοδοτική τρομοκρατία και αυθαιρεσία. Σημαίνει σύγκρουση με τα συμφέροντα του κάθε εργοδότη και συνολικά με τον κόσμο του κεφαλαίου, καθώς και των εκάστοτε κυβερνήσεων. Όταν μάλιστα **ως κριτήριο για τις διεκδικήσεις αυτές μπαίνουν οι πραγματικές ανάγκες μας** και όχι οι «αντοχές της οικονομίας και του κάθε αφεντικού», τότε είναι που ο αγώνας αυτός γίνεται ακόμα πιο δυναμικός, αφού έρχεται να αμφισβητήσει και την κυριαρχία του οικονομικο-κοινωνικο-πολιτικού συστήματος στις ζωές μας.

Απέναντι στους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας βρίσκουμε την εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία, οι οποίες πάνε χέρι χέρι, καλύπτοντας και ενισχύοντας η μία την άλλη. Η εργοδοτική τρομοκρατία που εκδηλώνεται με εκδικητικές απολύσεις, με εκβιασμούς, ακόμα και ξυλοδαρμούς εργαζομένων που «τολμούν» να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, με επιβολή δυσμενών όρων εργασίας και με αυταρχικές και απαξιοτικές συμπεριφορές εργοδοτών και προϊσταμένων. Ενώ η κρατική τρομοκρατία εκδηλώνεται μέσα από το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο και την ατιμωρησία που παρέχει τις περισσότερες φορές στα αφεντικά. Μέσα από αποφάσεις για παράνομες και καταχρηστικές απεργίες και νόμους για περιορισμό της δυνατότητας κήρυξης απεργίας από πρωτοβάθμια σωματεία.

Μέσα από την καταστολή των εργατικών αγώνων και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, με τελευταίο περιστατικό, την απαγόρευση της

εργατικής διαδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στις 16 Φλεβάρη, να περάσει από την Ερμού. Μια εργατική διαδήλωση που καλούσαν δεκάδες κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία του ιδιωτικού τομέα, εκπαιδευτικά σωματεία και συντονισμοί, καθώς και πολλές εργατικές συλλογικότητες και κινήσεις του ταξικού -κοινωνικού κινήματος, **βρέθηκε αντιμέτωπη με μπλόκο-φραγμό των δυνάμεων καταστολής**, με ΜΑΤ και ΥΜΕΤ παραταγμένα κάθετα στην Ερμού. Ο αυταρχισμός και η καταστολή απέναντι σε εργατικές κινητοποιήσεις, στην οδό Ερμού μάλιστα, πεζόδρομο στον οποίο όλο το προηγούμενο διάστημα έχουμε κάνει δεκάδες κινητοποιήσεις και πορείες, δείχνει ότι το κράτος και η κυβέρνηση φυλάνε και στηρίζουν τους εργοδότες, τα αφεντικά, την ίδια ώρα που εφαρμόζουν βάρβαρες πολιτικές απέναντι στους εργαζόμενους και τους άνεργους.

Μέρος αυτής της διάχυτης τρομοκρατίας κράτους και εργοδοτών είναι και η έξαρση των **«εργατικών ατυχημάτων»**, που ουσιαστικά δεν είναι τίποτε άλλο από δολοφονίες του κεφαλαίου και του κράτους, στο βωμό της εξασφάλισης μεγαλύτερης κερδοφορίας για τα αφεντικά, που επιδιώκουν με κάθε τρόπο να μην παρέχουν επαρκή μέτρα προστασίας, που δεν τηρούν τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς και που επιβάλλουν συνθήκες υπερεντατικοποίησης. Τρομοκρατία, τέλος, συνιστούν και οι κάθε είδους και για τον οποιοδήποτε λόγο απολύσεις, με τις οποίες συνάδελφοι-ισσες πετιούνται στο δρόμο δίχως να έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες και να ζήσουν αξιοπρεπώς.

Το θωρο, η κυριακάτικη αργία και οι συλλογικές συμβάσεις με αγώνες κατακτήθηκαν και με αγώνες θα τα υπερασπιστούμε.

Στις πολυεθνικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στο εμπόριο, εκφράζεται σε όλο της το εύρος η εργοδοτική τρομοκρατία, όπως είναι η περίπτωση της **Leroy Merlin**, όπου το τελευταίο διάστημα έχει αναδειχθεί με μια σειρά παρεμβάσεων και ανακοινώσεων **από τη συνάντηση εργαζομένων στον κλάδο του εμπορίου «Ορθοστασία»**, ο τρόπος με τον οποίο η εργοδοσία επιχειρεί πιέζοντας τους εργαζόμενους να υπογράψουν νέα σύμβαση, επιβάλλοντας με αυτό τον τρόπο και τυπικά την θωρη εργασία, καταργώντας την εργατική κατάκτηση να θεωρείται το

διάλειμμα εργάσιμος χρόνος. Η τελευταία εξέλιξη αποτελεί συνέχεια της κατάστασης που επικρατεί στα καταστήματα της εταιρείας. Ελαστικοποίηση του ωραρίου, ανακύκλωση του προσωπικού, ενοικίαση εργαζόμενων από τη δουλεμπορική εταιρεία MAN POWER, τραμπουκισμοί και απειλές από διευθυντές είναι μόνο μερικά από τα παραδείγματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά οι συναδέλφοί μας. Μια εργασιακή καθημερινότητα που έχει ως αποτέλεσμα διαρκή πίεση και ατυχήματα, ιδιαίτερα για πόστα όπως η τροφοδοσία των ραφιών, αλλά και την προώθηση του κανιβαλισμού μέσα από μια διαδικασία «αξιολόγησης» των συναδέλφων μεταξύ τους. Η «δυνατότητα» δηλαδή που παρέχει η εργοδοσία στους εργαζόμενους, να ρουφιανεύουν ο ένας τον άλλο, κάνοντας επί της ουσίας προτάσεις προς τη διοίκηση για το πώς θα οξύνει ακόμα περισσότερο την εκμετάλλευσή μας. Ενώ με το διαχωρισμό που κάνει ανάμεσα σε εργαζόμενους που υπογράφουν τις νέες συμβάσεις με 9ωρη εργασία και σε αυτούς που δεν υπογράφουν, επιδιώκει να διαχωρίσει τους συναδέλφους.

Στην ίδια κατεύθυνση, ήταν και η κίνηση στα **H&M**, όπου επιχειρήθηκε η επιβολή μαζικών υπογραφών ατομικών συμβάσεων. Μια κίνηση όμως που συνάντησε τη συλλογική και μαζική αντίσταση των συναδέλφων εκεί. Ατομικές συμβάσεις που έδιναν στην εργοδοσία όλες τις ελευθερίες που ονειρευόταν: σπαστά ωράρια, συνεχείς μετακινήσεις ανάλογα με τις «ανάγκες της εταιρείας».

Πέρα από το 8ωρο, στο στόχαστρο των εργοδοτών βρίσκεται και η 5ημερη εργασία. Συγκεκριμένα, η εργοδοσία του **Jumbo**, και της **Media Markt** προχωρά στην επιβολή νέων ατομικών συμβάσεων που μετατρέπει την απασχόληση των συναδέλφων σε 5ημερη για συγκεκριμένες περιόδους «αυξημένης εμπορικής κίνησης», με βάση τα κριτήρια της αγοράς. Δηλαδή, αφενός κάνουν την καθημερινότητα και τη ζωή μας λάστιχο με βάση τους νόμους της αγοράς και αφετέρου χτυπάνε στον πυρήνα τη συλλογική διεκδίκηση των εργαζομένων για 5ημερη εργασία.

Επίσης, τον περασμένο Σεπτέμβριο στη Vodafone, η εργοδοσία επιχείρησε να επιβάλλει ακριβώς την ίδια τροποποιητική σύμβαση με τη Leroy Merlin. Μεθόδευση που καταγγέλθηκε από το σωματείο των εργαζομένων στο Σ.Ε.Π.Ε αλλά και σε 3μερη συνάντηση στο Υπ. Εργασίας, ενώ μπλοκαρίστηκε στην πράξη από την αποφασιστικότητα των συναδέλφων που αρνήθηκαν να υπογράψουν τη νέα σύμβαση-κουρελόχαρτο.

Η προπαγάνδα περί εξόδου από τα μνημόνια, αποτελεί ξεκάθαρο εμπαιγμό για όλους και όλες εμάς, τον κόσμο της εργασίας, που δεν τσιμπάμε στα «ψίχουλα» που μας πετάνε (και ουσιαστικά δεν πρόκειται -ούτε καν αυτά- να φτάσουν στις τσέπες μας εξαιτίας της επικείμενης μείωσης του αφορολόγητου εισοδήματος) και που βλέπουμε τις ΣΣΕ στην ουσία να μπλοκάρονται μέσα από τις περιοριστικές διατάξεις που έχουν οριστεί προς όφελος των εργοδοτών. Για εμάς που συνεχίζουμε να βιώνουμε καθημερινά τόσο στην εργασία μας όσο και συνολικά στη ζωή μας την επίθεση των μνημονίων (και όλων των σχετικών νόμων που παραμένουν σε ισχύ, όπως άλλωστε και οι νόμοι που έχουν καταργήσει και την Κυριακάτικη αργία) αλλά και τη διαχρονική επίθεση αφεντικών και κράτους.

Σε συνέχεια της όλης αγωνιστικής κίνησής μας κατά τα τελευταία 6 χρόνια πλέον, αλλά και των πιο πρόσφατων κινητοποιήσεών μας ενάντια στο άνοιγμα εμπορικών καταστημάτων σε πανελλαδικό επίπεδο κατά τους τελευταίους μήνες και μπροστά σε ένα νέο κύκλο μαχών κατά το επόμενο διάστημα, τόσο για το ζήτημα της Κυριακάτικης αργίας όσο και για τη συνολική εργασιακή βαρβαρότητα που βιώνουμε, στεκόμαστε ενάντια σε κάθε απόπειρα εργοδοτικής και κρατικής τρομοκρατίας, στηρίζουμε τον αγώνα των συναδέλφων για συλλογικές συμβάσεις σύμφωνα με τις ανάγκες μας και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στο άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές.

Ενωμένοι απαντάμε
στην εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία,
μέσα στους χώρους δουλειάς,
στις εργατικές κινητοποιήσεις, στις απεργίες μας.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΒΡΕΣΙΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ

**Εργατική
Συγκέντρωση**

**Σάββατο
16 Μαρτίου**

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΡΕΝΤΗ
(Πειραιώς 161-165)
14:00